

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 13.

Fjerde Sessions tredie Samling.

Slette Møde.

Onsdagen den 22de Juni.

(Fortf.)

Rosenørn: Jeg antog, at Ministeriets hele Stilling med Hensyn til den foreløbige Lov forelaae, og at man vanskeligt kunde bedømme Ministeriets Fremfærd ved at have udstedt en foreløbig Lov, uden ved at betragte, hvorledes denne Fremfærd stillede sig i det Dilemma, da det gjorde det Stridt, som har nødt det til at udstede den provisoriske Lov. Det forekommer mig at være det rette Standpunkt, paa hvilket man skal bedømme Ministeriets Færd; et ganske andet Ministerium kunde jo komme i den Nødvendighed at udstede en foreløbig Lov, og der kunde da slet Intet siges derimod, naar det ikke selv havde sat sig i den Nødvendighed, men naar der endnu ere Mænd i Ministeriet, som have deeltaget i at sætte sig i den Nødvendighed, som fører til en foreløbig Lov, saa forekommer det mig, at deres Stilling dengang de satte sig i denne Nødvendighed kan overveies nu. Men hvis den ærede Formand ikke tillader det, skal jeg frasælde Ordet.

Formanden: Det er min fuldkomne Overbevielse, at det ikke ligger for, og at det er to ganske forskellige Spørgsmaal. Hvorvidt en provisorisk Lov er udgivet med tilstrækkelig Gyldighed eller ikke, maa afgjøres efter den Paragraph i Grundloven, som hjemler Kongens Prærogativ til at udstede saadanne foreløbige Love. Hvad derimod Spørgsmaalet om Competencen til Opøsningen angaaer, er det en Ojenstand, som kun kan komme under Bedømmelse paa en ganske anden Maade, og som navnlig vil komme under Bedømmelse, naar der er Spørgsmaal om at sætte Mini-

stretet under Anklage i saa Henseende eller deslige og senere ved en Rigsret, men derimod troer jeg rigtignok ikke, at disse to Spørgsmaal kunne combineres ved Behandlingen af nærværende Sag.

Rosenørn: Ja, da det er den ærede Formands Mening, skal jeg frasælde Ordet.

Lindberg: Da den foregaaende foreløbige Lov for Finanssaaret i det opløste Folkething blev forelagt, begjærede den høitærede Finansminister en Fuldmagt til at kunne kræve Statter foreløbig indtil October Maaned, og der blev da stillet et Ændringsforslag navnlig af det daværende Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), som gik ud paa, at Liden skulde indskrænkes til den 31te Mai, og jeg understøttede dette Forslag med den udtrykkelige Bemærkning, at der fra Folkethingets Side burde foretages et Skridt, som sikrede det for, at det ikke igjen let skulde blive opløst (Tjæcherning: Maa jeg bede om Ordet.). Det behagede dengang den ærede Finansminister at yttre, at det aldeles ikke var Regeringens Hensigt paa den Maade at kræve Statter ud over den Tid, fordi der stod ganske andre Midler i Regeringens Magt at anvende, ifald Saadant skulde gjøres fornødent. Imidlertid seer jeg dog af den foreløbige Lov, som senere er kommen, at Finansministeren har maattet gaae denne Vej, og jeg kan ikke andet end beklage, at Saadant maatte skee, især deleshed fordi det idetmindste er min Overbevielse, at der ikke kunde være en fuldkommen Nødvendighed tilstede. Jeg skal ikke gjøre nogen Indvending mod Hs. Majestæts Ret og Prærogativ til at kunne opløse Folkethinget, naar han vil, men jeg skal minde om, at naar Ministeriet saaledes benytter den yderste Magt, som staaer i dets Haand, er der ogsaa givet